

Pars prima de uniuerso

mo nō nisi vnu et ex eo vnicō nō nisi vni cū. Deinde pcesserūt vltērū et putauerūt se declarare modū causatōis isti et dixerūt q: creator: tñ suū pmiū non causauit p me diū formsecū et hoc declaratū ē tibi p me i pcedētib: alioqñ ei nō eēt pmiū creatū cū mediū creatiōis illi: necesse sit p̄us eēt cre atū null: autē modus videbas eis conue niēs causationi huic nisi intelligēdo et vo lēdo. Lū em̄ nō vteref creator: vt ita dicat nisi seip̄o i causando illud nec aliud adhi beret extra se adhuc nō ē visu; eis q: alio mō se adhiberet creator: in causando illud q: intelligēdo se cū ei extra se nihil ageret q: nec motū materie nec motū instrumen ti totū i se agebat quo causare illud. In tra se autē qd agere poterat nisi intelligēre seip̄m q:re intelligēdo seip̄m causauit il lud. Q: si dixerit q: ga pueniētius ē vt in telligendo illud causauerit illud q: intelligēdo seip̄m. Rñdebat q: nō intelligebat illud vñ aliud extra se nisi intelligendo se tanq: exemplar et specula lucidissimum et exp̄sissimum vniuersoꝝ et singuloꝝ et ppter hoc in p̄mis et marime se intelligit et intelligebat eternaliter et ppter hoc et p hec oia alia. Magligr pueniēs fuit vt intelligendo seip̄m crearet tibi. q: intelligēdo ipsum Exiuit ergo pma intelligētia a creatore p intellectū ipius q: sc̄ intellerit seip̄m et qm creator: nō potuit intelligere in sensu se et hoc vni. hoc ē absq: vlo modoru diuersitatis nō exiuit ab eo sic nisi vnti creator: us oīm p̄mum ac nobilissimū. hoc autē est ut ipsi estimauerunt intelligentia prima.

Quomō a pma intelligentia fm physiophos multa exiuerunt.

Uoniam autē intelligētia pma in se q ipa. in seip̄a et in suo intelligere et i suis intellectū habuit multitudinē et diuersitatē multiplicē et opari nō potuit nisi spiritualiter et intelligibiliter et hoc est ad similitudinē creatoris et hoc quantū ei assimilari possibile fuit necessario q̄tuor ex ea p intelligere et suū intellectū exiuerit. Intelligentes em̄ pncipiū creatorē in magnificētia sua et gloria velut tāta lumine irradiata at; repleta emicuit tanq: splendorē quendā de seip̄a. Secundā intelligentiā Intelligentes autē potencialitatē suā eiecit tanq: vmbra a se materiā pmi celi. Intelligentes autē semetiā pfectiōe sua emicuit de se splendorē secundū et exiuit ab ea tā q: radiū minor ac secūdi lumis forma p̄

mi celi et sic ppletum ē p̄mum celum p ei? intellectum et p intelligere ipi? et noluerunt qdem forma istā celi intelligere formā corporalē eiusdē. Quarto vō intelligēs. hec i telligētia suū eē spirituale. quo ē intelligētia emicuit de se tertium radiū id ē animā pmi celi. q: ē tūtus mouēs ipm celum lo casliter tñ et hāc intellexerūt ec p̄pe formā et p fectionē celi. Posuerūt q̄ppe celuꝝ animalē p̄positū ex ipo corpe moto tāq: materia et aia hmōi sic monete tāq: forma et p viā ista direxerūt intelligētias inferiores materias celoꝝ inferioꝝ et formas eorū corpabiles. et animas exisse ab intelligentiis inferioribus donecvētum ē ad decimā intelligentiā quā posuerūt solē esse intelligibile anima rū nrāz et ab ea incipe causationē rex mītarū et multiplicabiliū et ex ea etiā esse animas nrās et nihil nobili? posse esse ab eis q: sūt anime humane tāq: eosq: attenuato lumine et debilitata v̄tute p elongatiōnem a p̄mo et vniuersali fonte.

Destructio premissi erroris aristotelis et aliorum.

ijs iḡr ita posuit fm opinionē ipoꝝ rū opinionē incipiā disputare an ita se habeat veritas. Multi ei vi dent q sic ponunt detrahēt glorie et magnificētiae creatorēt vlt̄ q: deceat v̄tutis et potētiae attribuere substāciis antedictis. In p̄mis iḡr errare vidēt circa intelligentiā decimā quā vocat intelligentiā a gētem aut cī possibile ē ei vti suo intellectu et suo intelligere quēadmodū supiores v̄tuntur aut nō est ei possibile. Q: si dixerit nt quia nō ē ei possibile nō ē iḡr possibile intelligere se q:re nec intelligere aliud. Si ei p̄pe es sencie sue veritatē quā plentissima; habet nō pōt p ipaꝝ eiusdē plentissimā intelligere qn, to min? ea q extra ipaꝝ sūt. frustra iḡr v̄tane nomē ei intelligētiae tribuerit. Q: si pōt p modū illū vñ suo intellectu et suo intelligere debet iḡr ex illa eē p modū illū alia intelligētia et aliō celū. et p viā istā nō erit finis celoru et intelligentiarū. Amp. decima ista intelligentia intelligēdo se solitū vō intelligēdo potētialitatē suā materias generabilitē et corruptibiliū causat. intelligēdo vō actualitatē suā hoc ē pfectionem potētialitatē sue p̄trariā formas corpales eorundē. Intelligentendo vō se in spiritualitate sua q: intelligētia tal'causat animas hūanas vel intelligēdo aliō qdciꝝ. Intelligentēdo autē se sic nō ē nisi vnu neq: opa-